

عنوان مقاله:

حماسه عرفانی، یکی از انواع ادبی در ادبیات فارسی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حسینعلی قبادی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت مدرس و عضو گروه پژوهشی زبان و ادبیات فارسی پژوهشکده علوم انسانی و اجتماعی جهاد دانشگاهی

خلاصه مقاله:

به رغم ناسازگاریهایی که ظاهراً و در نگاهی کلی میان موضوع «حماسه» و «عرفان» به چشم می خورد، متون «حماسی» و «عرفانی» در زمینه های مختلف با هم سازگار و همسانند. نگارنده بر این باور است چون متون حماسی و عرفانی هر دو زاینده تخیل، قدرت هنری، خلاقیت و ذوق ادیبان هستند، پیش و بیش از آنکه مربوط به حوزه های اندیشه و تفکر گوناگون باشن د، فن ادبی و زاینده های زیبا از توان هنری خالقان ذوقمند به شمار می آیند. این همس انیها لااقل در عرصه ادبیات فارسی به ویژه در آبخورهای اسطوره ای، نماد سازیها و تصویر آفرینی ها از آرمانهای بلند انسانی، پیامها و بن نمایه های متنوع خود را نشان داده اند. افزون بر آن، در مسیر تحول تفکر فلسفی ایرانی «حماسه عرفانی» یکی از پرمایه ترین شاخه های اندیشه در این سرزمین بوده است و آثار سهروردی مثل اعلی و نمونه کامل آن به شمار می آید. ورود بن مایه ها، حتی روایتها و تصویرها و اسطوره های متون حماسی در متون ادبی فارسی از جمله منط قاطیر عطار شواهد دیگری برای اثبات این مدعاست. در این مقاله این تلاقی ها و همسانی ها به اجمال بازشناانده شده است.

کلمات کلیدی:

حماسه، حماسه عرفانی، عرفان، متون ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315545>

